

at han mente, at det kun var fornødent at paapege dette, for at ethvert Medlem af Folkethinget uden Videre skulde være enig med ham. Jeg tror, at der ligger en overordentlig stor Misforstaaelse til Grund for disse Anskuelse og denne Mening. Her er slet ikke Spørgsmaal om noget Formynderskab fra Vaisenhusets Bestyrelses Side. Hvad er det, der er Tale om? Det er, at Vaisenhusets Bestyrelse har benyttet det Privilegium, der i sin Tid er blevet tilstaaet med Hensyn til Udgivelsen af Biblen, paa en saadan Maade, at den troede, fuldkommen at fyldestgjøre, hvad der maatte paahvile den med Hensyn til Kirkens Interesse og med Hensyn til Folkets Interesse, som den antog, at den havde Krav paa, at faae en Bibel, som var indrettet saaledes, og som var saa fuldstændig, som den evangelisk-lutheriske Kirke helt igjennem har fordret, at Bibelen skulde være. Den er gaaet ud fra den Forudsætning, at det var Noget, som den, saalænge, den havde Privilegium og havde Bestyrelsen derover, ikke kunde indlade sig paa af Hensyn til Anskuelse, der gjorde sig gjældende i et Land, der i kirkelig Henseende afpeg saa stærkt fra vort, at den skulde tilstede uden Indsigelse af Hensyn til et Privilegium, at et ubegrænset Salg maatte finde Sted af disse. Hvad vilde Resultatet blive, naar Vaisenhusets Bestyrelse tilstede noget Saadant uden Hensyn til den Forpligtelse, der paalaa det efter dets Privilegium? Vilde det ikke være, at Landet blev opfyldt med Bibles, hvori netop de apokryphiske Bøger fuldkomment manglede? Jeg skal vel vogte mig for at komme ind paa, hvorvidt det maatte være tilraadeligt eller paa nogen Maade tilstedeligt at udelade de apokryphiske Bøger, jeg skal ikke komme ind paa at betegne, paa hvilket Grundlag den lutheriske Lære hviler netop med Hensyn til Biblen og med Hensyn til al den Lære og Opbyggelse, som her haves af de apokryphiske Bøger. Jeg vil sige, at her ikke kan komme et Formynderskab for Folket. Her er kun Tale om de Skridt, der foretages fra Bestyrelsens Side fuldstændig i Overensstemmelse med de Forpligtelser, der paahvile den, og ogsaa med Hensyn til de Anskuelse, som man ikke kan Andet end betragte med

Erkjendtlighed, med Anerkjendelse, hos dem, der levede af, hvad de antage for at være fuldkommen stemmende med den lutheriske Kirke, holde fast ogsaa derpaa. Ganste vist har den ærede Ordfører senere faaet en Udtalelse fra en æret Rigsdagsmand i min Nærhed, der aabner ham en Vej, ad hvilken han kan holde fast ved og yderligere udvikle det, han fremsatte under sin Anke imod Vaisenhusets Bestyrelse. Jeg sigter til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Jeg tør ikke udtale mig bestemt med Hensyn til hans Anskuelse; man maa ikke misforstaa mig, naar jeg siger, at det forekommer mig, at hele det Punkt, hvorved det ærede Medlem saaledes dvælede, ligger mig for høit; jeg er ikke istand til fuldkommen at fatte det, som i Grunden er dets Kjerne, men ialtfald behøver man jo ikke, som det forekommer mig, at trænge saa dybt ind i Raisonnementet; jeg vil holde mig til den ydre Skal, hvori det er blevet fremsat. Det ærede Medlem sagde: Jeg vil ikke bekymre mig om den lutheriske Lære, men det lutheriske Folk har en ganste anden Betragtning. Ja, kommer man paa det Punkt, at man ved Afgjørelsen af de forskjellige kirkelige Spørgsmaal indskrænker sig til at sige: Biskop vil den lutheriske Kirke dette, men det lutheriske Folk vil et Andet, saa har man ikke Noget at kæmpe imod. Det er af de Paastande, som man ialtfald maa lade staa. Kan man gjøre dette, kan man stille det saaledes, at den lutheriske Kirke, den lutheriske Lære vil have Gæ, men det lutheriske Folk et Andet, saa er det virkelig Noget, man ikke er istand til at gjendrive. Jeg begyndte med at sige, at efterat den ærede Minister har talt, er det kun et Par Ord, jeg vil sige, og kun et Par Bemærkninger jeg vil tillade mig at tilføie. Bestyrelsen for Vaisenhuset har været Gjenstand for stærkt angribende Udtalelser. Jeg vil dog bede de Herrer erindre, at naar man har dvælet ved den Modstand, som Bestyrelsen har viist mod Salget af de engelske Bibles, hvori Apokrypherne ikke findes, maa man ikke glemme, at en saadan Modstand ikke er bleven reist med Hensyn til saadanne Bibles, der indeholde de apokryphiske Bøger, og at man netop derigjennem tydelig